SLAGRUTAN

2004 - 2 - SVENSKA SLAGRUTEFÖRBUNDET - NR. 34

STYRELSEN

ORDFÖRANDE
Eva Svensson Ansvarig utgivare
Stockholmsvägen 158
187 32 Stockholm
Tel. 08 - 758 55 90
E-mail: ordforande@slagruta.org

VICE ORDFÖRANDE
Rolf Heinemann Red. för tidningen
Första Tvärgatan 21
702 31 Örebro
Tel. 019 – 24 07 96
E-mail: rolf.heinemann@swipnet.se

SEKRETERARE
Owe Sandström
Bangårdsgatan 2C
761 31 Norrtälje
Tel. 0176 - 142 05
E-mail: owesas@telia.com

KASSÖR
Kerstin Brantryd
Ljungaskog 195
286 91 Örkelljunga
Tel. 070 - 587 61 08
E-mail: kmib0712@hotmail.com

LEDAMOT
Anita Elmerfeldt Medlemsregister
Furustigen 20
523 32 Ulricehamn
Tel. 0321 – 144 25
E-mail: anita.elmerfeldt@swipnet.se

LEDAMOT
Rolf Kjellström Materialförvaltare
Landsnoravägen 96
192 55 Sollentuna
Tel. 08 – 35 82 10
E-mail: kjellstrom.rolf@telia.com

LEDAMOT
Mattias Nyrell Red. för hemsidan
Rydsvägen 248-A42
584 34 Linköping
Tel. 013 - 473 11 23
E-mail: webmaster@slagruta.org

SUPPLEANTER

Bo Westling
Sofia Dahlberggatan 4
573 37 Tranås
Tel. 0140-125 35

Ytterliggare en suppleant
sökes av styrelsen

STYRELSEMÖTEN

Nästa möte:

25. - 26. sept 2004
6. - 7. nov 2004

Hör av dig i god tid, så är det lättare att svara på dina frågor eller att behandla något ärende.

Annonser och bidrag till nästa tidning skall vara redaktören tillhanda senast den 1. sept 2004

EGONS FOND
FÖRVALTARE

Karl-Erik Johansson
(sammankallande)
Ekängen
614 92 Söderköping
Tel. 0121 - 210 63

Iréne Djärv
Lagga, Olunda
741 93 Knivsta
Tel. 018 - 38 40 13

Kerstin Brantryd
Ljunga skog 195
286 91 Örkelljunga
Tel. 070 - 587 61 08

Lars Carlsson
(suppleant)
Box 322
701 46 Örebro
Tel. 019 - 32 00 80

För adressändringar kontakta Anita Elmerfeldt.

För år 2004 gäller:

Medlemsavgiften:	200:- Kr/år
Ungdomar tom 20 år:	80:- Kr/år
Familjemedlem (utan tidning):	120:- Kr/år

Prenumeration: 200:- Kr / 4 Nr. (fr.o.m 1 mars)
Medlemsmatrikel: 30:- Kr.

Svenska Slagruteförbundets
Postgironr. 47 28 95 – 2

HEMSIDA: http://www.slagruta.org.

Publicerade författare i SLAGRUTAN ansvarar själva för innehållet i sina artiklar. Redaktören förbehåller sig rätten att korta och redigera insänt material.
Bidrag till tidningen och tips, som är värda att bevakas, mottages tacksamt. Vid insänt material anges tydligt om det skall återsändas.

Den här upplagan trycks i 1000 exemplar

Redaktörens rader:

En tidning som kommer ut så här kort efter ett årsmöte kan tyvärr inte innehålla mera om vad som hände under dessa fyra dagar - jag har den förhoppningen att det kommer några insändare som även kan beskriva lite mer vad föreläsningarna handlade om till nästa nr.

Som ni ser har jag fått några bilder av några manliga fotografer. Varför fotograferar manliga fotografer mest manliga deltagare ?? Finns det inte några kvinnliga fotografer som tar några bilder även på våra kvinnliga deltagare ?? När kan jag få några sådana för publicering ? Obs. det behöver inte vara digitala bilder.

Bara för det så kommer här en bild som togs av Ylva Groth under förra årsmötet i Jönköping som visar hur lätt det är att lyfta på rätt sätt - en lek som blev uppskattad även i Tällberg av både ung och gammal.

Går det att lyfta tunga stenar med hjälp av den här metoden??

En trevlig semester, med mycket sol och avkoppling önskas alla läsare.

Er redaktör

Rolf Heinemann

I detta nummer:

	Sida
Styrelsen	2
Redaktörens rader	3
Innehåll	3
Ordföranden har ordet	4
Arne Groth 30-års jubileum	4 - 5
Venuspassgen	5
Könsbestämning av ägg	6
Bertil Pettersson Fortsättning	7 - 8
Vi signalerar utan Telemaster	9
Med hårtork och pensel fixar man det mesta	10
Sammankomst och Årsmöte i Tällberg	11
Kraftiga magnetfält i stadsbebyggelse	12
Slagrutan som medicinsk	13
vägledare	14
hälsoprofil	15
Flyttfåglar har kompass i ögonen	
Vad har människan?	16
Albert Einstein's uppfattning om slagrutan	17
Lite av varje	
Vad har hänt med potatisen?	18
Placebo påverkar hjärnans svar på smärta	18
Höstmöten	19
Kort från Årsmötet	20

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

Just hemkommen från årsmötet i Tällberg så är jag uppfylld av alla upplevelser under fyra härliga slagrutedagar. Sinnet är fullt av nya intryck från föredrag, kurser och möten. Men kanske främst av allt så tar jag med mig stämningen och mår gott av den trevliga samvaron med andra slagrutemän och slagrutekvinnor. Det är en fantastisk samling människor i vår förening! Jag tror att många instämmer i det. Det är sällan man träffar så många personer med öppna sinnen och som har den nästan barnsliga nyfikenheten på nya saker i behållll. Just de förmågor som gör att vi utvecklas både i kunskap och som människor! De som har slutat vara nyfikna på livet blir snabbt gamla och får det tråkigare. Små barn har en fantastisk förmåga att vara kreativa och lära sig nya saker de första åren, att sitta, gå, prata, röra händer och fötter, lära sig om olika saker m.m. Så med barnasinnet i behåll så kommer vi långt. Det sägs att skillnaden mellan vanliga människor och genier är att genierna har barnets kreativitet kvar och därför kan hitta på nya saker och lösningar på problem.

Kreativitenen kan man också medvetet öka genom att sänka hjärnvågornas frekvens till meditationsnivå (4-14Hz). Då ökar aktiviteten i den kreativa delen av hjärnan. Meditationsnivån nås när man är kraftigt avslappnad, t ex just när man somnar och vaknar. Man kan lära sig att nå den genom meditationsövningar. Det sägs att Einstein satte sig ner och slappnade av rejält när han ville komma på lösningar på problem. Han höll en nyckelknippa i handen. Skulle han slappna av så mycket att han somnade så trillade nyckelknippan i golvet och väckte honom igen! Själv försöker jag varje morgon tänka igenom dagens aktiviteter och se vad som behöver göras. Om jag upplever att något skulle kunna bli ett problem så slappnar jag av rejält och går igenom det. Då kommer alltid kreativa lösningar av sig själva. Det har blivit en vanesak att ta tag i saker innan de utvecklar sig till något jobbigt. Så det är sällan jag upplever någonting som ett problem numera.

Mötet i Tällberg blev ett par hundralappar dyrare att delta i än vad vi varit vana vid. Det beror på att Kristi himmelfärdshelgen låg tidigt i maj. De bästa priserna brukar vi kunna få på folkhögskolor och de hade i år inte hunnit sluta vårterminen ännu, så där kunde vi inte vara. Vi i styrelsen har letat kursgårdar i åtskilliga timmar, för att inte säga ett flertal dagar, för att komma ner i pris. Vi fick ändå ett hyfsat pris i Tällberg, dvs extrapriser, för att vår kassör arbetat där. T o m Sätra Bunn, där vi varit flera gånger förut, skulle faktiskt blivit dyrare. Eftersom det numera kommer mellan 120-150 st på våra årsmöten så är det inte så många kursgårdar med låga priser som vi får plats på med avseende på antal matplatser, sovrum och stor konferenssal. Vi har tyvärr samma problem nästa år, då Kristi himmelsfärdshelgen ligger ännu tidigare i maj. Så känner du till en bra kursgård som tar upp till 150 personer och har bra priser så får du gärna höra av dig.

I höst har vi tre slagrutemöten inplanerade, Söderköping, Garpenberg och Lysekil. Det bådar gott för flera roliga och inspirerande möten.

Trevlig sommar
önskar

Eva Svensson

ARNE GROTH
30 ÅRS-JUBILEUM SOM SLAGRUTEMAN

Intervju av Eva Svensson

***Eva**:* Du har sagt att du började gå med slagruta på sommaren för 30 år sedan. Kan du berätta om starten.

***Arne**:* Ja, jag hade ett torp i Vallentuna utanför Stockholm. Jag hade en god vän där, som hette Gösta Häger. Han visade mig slagrutan. Jag fick inget utslag till att börja med, men jag gick envist på en vattenåder, som gick över en stig där borta i skogen. Då kom jag underfund med att jag skulle hålla slagrutan så att spetsen var riktad in mot bröstet och så drogs spetsen nedåt när jag gick över vattenådern. Det var mitt första utslag på vatten. Sen förenklade jag det där och märkte att jag kunde hålla spetsen utåt från mig också. Då gick den uppåt, vilket jag ändrade till nedslag så småningom.

***Eva**:* Du började alltså med att söka vatten?

***Arne**:* Ja, det var vattenåder, som jag började träna på.

Eva: Hur kom du in på andra saker?

***Arne**:* Det pratades mycket om olika nät med fyrkantiga rutor.

***Eva**:* Var hade du hört det ifrån?

***Arne**:* Det var väl lite muntligt snack. Det gällde väl curry- och hartmann-rutor som jag då för första gången fick höra talas om. Gösta och jag gick ut i skogen där och letade efter fyrkantiga rutor och då fann vi rutor som var 185 cm stora. Alla rutorna var lika stora men de passade varken in på det vi

hört om curry eller hartmann, så vi undrade vad det var för någonting. Det var först så småningom jag kopplade ihop dem med att det var ett chakranät vi hade hittat. Koncentrerade man sig på mjältchakrat så fick man ju utslag på detta 185 cm nät.
***Eva**:* Hur hittade du curry och hartmann?
Arne: Ja, vi hade ju hört flera rykten och då visste vi ju att det här mjältchakranätet var något annat. Så vi fortsatte att leta och hittade sen de här andra linjerna, curry diagonalt och hartmann i nord-sydlig riktning.
***Eva**:* Så ni provade själva att hitta dem på det här sättet?
Arne: Ja, det var ingen som sa något utan vi kom fram till att det var de här näten som måste vara curry och hartmannn.
Eva: Var ni först i Sverige med att mäta dem?
Arne: Det kanske vi var på så sätt, men det är inget jag törs svara på.
Eva: Kände du några andra som gick med slagruta då?
Arne: Jag var väl lite av en ensling om det de första åren. Sedan fick jag höra att det fanns lite människor här och där som höll på med sådana där saker, men vi var inte hopknutna i något nätverk då.

I den där vevan åkte jag på en tågresa. Då passerade jag ett glatt gäng på tåget. De hade konstiga käppar och när jag tittade närmare såg jag att det var slagrutor. Jag sneglade väl lite på de där och gick förbi där flera gånger, så det blev flera toalettbesök! Men till slut sa jag, Hmmm, är det inte slagrutor det där? Jo..! Vart ska ni någonstans då? Så kröp det fram att de var på väg till Gotland för att träffa Leif Engh. De skulle där mäta på Lummelundagrottorna för att se om man med slagruta kunde mäta ut var grottorna var när de gick på marken ovanför, utan att se dem eller veta var de var. Leif skrev en rapport om det sen.
Ja, de första åren gick jag mycket ensam uppe i skogarna för mig själv.

Venuspassagen vi var med om den 8 juni 2004.

För första gången sedan 1882 fick vi uppleva att Venus passerade mellan jorden och solen. Med sotade glas kunde man följa den mörka pricken som vår systerplanet Venus utgjorde under dess färd förbi solen på förmiddagen den 8 juni. Denna ”årets astronomiska händelse” följdes av många människor och kulminerade vid den världsomfattande meditationen som pågick vid samma tidpunkt runt om i världen (kl 12 på tisdagen den 8 juni för oss i Sverige) Syftet med denna meditation var att utveckla ett globalt nät för telepatisk kontakt enligt the Onenescelebration - denna organisation som via internet hållit oss uppdaterade om vad det handlar om och vad som ska hända på olika platser.

C J Calleman har rest runt och informerat om hur Mayakalendern ger anvisningar om denna astronomiska händelse. Han har tagit fram fakta om Venustransiter från 1500-talet fram till våra dagar. De har inträffat i par med 8 års mellanrum och inträffar vart 113:e eller 130:e år.
Calleman har också tagit fram händelser under dessa år som befrämjat kommunikationen mellan människor och ökat samarbetet mellan olika grupper. Allt detta kan läsas på WWW.onenesscelebration.com.

Hur kan vi i Slagruteförbundet undersöka vad som händer energimässigt?

Med den fantastiska Bovis-skalan som Rolf Heinemann introducerat har jag mätt vad jag kallar ”healing-energier”. Från att ha legat rätt konstant mellan 20.500 och 21.600 under hela året ökade energin från mitten av maj månad till den 31 maj med 10.000 enheter. Under vårt slagrutemöte i Tällberg (då jag bl a vid två tillfällen ordnade meditation med inriktning på detta) ökade energierna till 26.000 enheter.
Den 29 maj avläste jag 31.800 enheter med min pendel. Den dagen öppnades den 6:e energiporten av de 11 som enligt Solara skulle öppnas fram till år 2012. På initiativ av Rune Skarner har vi vid tidigare slagrutemöten fått lära oss hur man kan känna av de energier som kom vid portöppningar under 90-talet med våra pekare.

Hur påverkar dessa energier oss ? För somliga som ett tryck över bröstet, trötthet och passivitet vad gäller vardagsbestyr.” Meditera och be om att få ta in de nya energierna i kroppen på ett positivt sätt!” brukar jag råda folk. Jag är övertygad om att vi måste samarbeta i ”kärlek, frid och harmoni” för att rädda vår jord, förhindra fler krig och värna om varandra.
Maya-folket hade ett utvecklat system för detta som vi borde ta till oss.

Iréne Djärv

Könsbestämning av ägg

Vid höstmötet i Garpenberg blev jag uppmanad att skriva ner mina erfarenheter från mina försök med könsbestämning av ägg. Här kommer notisen.

Lovande resultat av könssortering av ägg i avsikt att få mera hönkycklingar. Naturruvningar med sorterade ”hönägg” har ökat andelen hönkycklingar med 86 % jämfört med ruvning av osorterade ägg.
Träffsäkerheten i utsagan ”kommande höna” ligger mellan 65-75 % beroende på om även tidiga avgångar får ingå i redovisningen.

Som hönsägare av en utrotningshotad lantras och tillika ansluten till rasens genbank vill jag hjälpa till med spridningen av densamma genom att bland annat sälja en del kycklingar. Hönkycklingar efterfrågas betydligt mer än tuppkycklingar. Normalt är förhållandet ungefär 4 till 1. I fjol, när jag hade en beställning på drygt 15 hönkycklingar blev resultat av de tre första ruvningarna 5 hönor av 18 kycklingar. Ett annat problem var att okulärt relativt tidigt kunna särskilja tuppar från hönor , eftersom rasen har både vanlig kam och roskam och dessa kammar har olika tillväxthastighet.
Överskottet av handjur blir viltfoder pga. att familjen är ointresserad av att tillreda dessa. Även att uppnå slaktmognad av dessa i ett ”villa”– kvarter är också påfrestande för grannsämjan.
Och så till försöket. Inspirationskällan och idéen kommer från erfarenheterna från en äldre slagrutekollega som berättade att han med fullgott resultat dräktighetsundersökt sina kor med klockpendel. När jag senare även fann en uppgift i litteraturen om japanska kycklingsorterare gick jag till handling. Äggen sorterades med hjälp av pekarnas utslag varvid ett lämpligt (10-11 st.) antal ”hön-ägg” lades under en ruvvillig
höna. ”Tupp-ägg” och obefruktade ägg gick till köket. Äggens form, färg eller storlek fick inte påverka könsklassningen. Resultaten av årets försök redovisas i nedanstående tabell. I några fall är två jämnåldriga kullar sammanslagna. I tabellen kläckta ägg ingår utöver levande kycklingar även olika avgångar ,vilka har könsbestämts med pekare. För 10 veckors kycklingar är den okulära bedömningen avgörande.

		Kläckta ägg			10 veckors kycklingar		
	Kull-nummer	Tupp	Höna	Hön-procent	Tupp	Höna	Hön-procent
Maj	2	6	10	63%	6	3	33%
Juni	3	1	8	89%	1	5	83%
Juli	4	3	7	70%	3	7	70%
Augusti	5	3	8	73%	3	5	63%
September	6	2	9	82%	2	7	78%
Justering kull 3		-1	1		-1	1	
Summa		**14**	**43**	**75%**	**14**	**28**	**67%**

Anm.: kull 2 Den stora avgången av 10 veckors kycklingar orsakas av lågrankad och bortskrämd ruvhöna. Dvs. avkylning dag 1 till 3 efter kläckning.
kull 3 Egentligen 100% rätt p.g.a. att tuppen kommer från ett kollat ”gök ägg”.

Det biologiskt logiska resultatet är ju 50% av vardera könet, men min personliga erfarenhet kan visa på något annat, som framgår av nedanstående tabell för **osorterade ägg.**

Kläckningstid	År	10 till 14 veckors tuppkycklingar	10 till 14 veckors hönkycklingar	Hönkycklingar Procent
April/maj	2002	5	1	17%
Juni	2002	8	4	33%
Juli	2002	2	5	71%
April/maj	2003	6	2	25%
Summa		**21**	**12**	**36%**

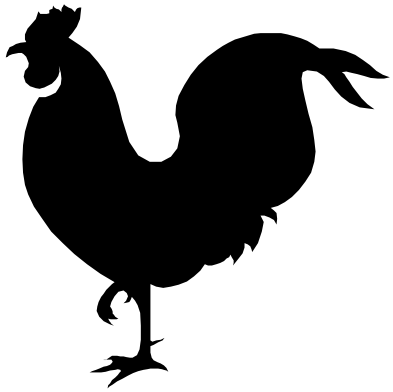

I Garpenberg berättade Irene Djärv och Kerstin Brantryd att de också gjort liknande erfarenheter med pendel. Resultaten är i samma nivå, dock med lite färre upprepningar. Vår gemensamma känsla är att vi med gjord erfarenhet tror oss kunna uppnå högre träffsäkerhet vad gäller kön vid kommande praktiska prov. Även kläckningsresultat kan påverkas i gynnsam riktning av frågeställaren.
Om någon läsare har gjort liknande försök, hör gärna av dig till någon av oss.

Bengt Gustafson

BERTIL PETTERSSON – MR PLUS & MINUS

En annorlunda slagruteman
Mångsidig uppfinnare av produkter och terapiformer

Fortsättning från föregående nr.

Med Bertils metod kommer patienten omedelbart i PlusMinus-balans

Bertil har kommit fram till en balanseringsmetod som gör att patientens läkning påbörjas redan under besöket. Detta sker med hjälp av ett urval energimedel i potens D 30 (frekvenser). Genom pendling finner man fram till vilka ämnen (frekvenser) patienten är i behov av d v s antingen har för lite eller för mycket av. Oftast rör det sig om två, tre ämnen. Genom att ta ett dussintal piller av respektive av dessa och lägga i ett tygstycke tillverkas en liten medicinpåse. När man testat fram medicinpåsens rätta placering på kroppen - i regel i livremsnivå till vänster om naveln - kommer patienten i PlusMinus-balans. De olika ämnenas frekvenser påverkar kroppen gynnsamt. Läkning påbörjas därmed. Sällan medför denna om-ställningsprocess abstinensbesvär, i så fall inledningsvis. Fram till full läkning kan det däremot dröja ett antal veckor/månader. Patienten kan lära sig att själv med pekarna kontrollera att hon även kvarstår i PlusMinus-balans. När hon vid något tillfälle längre fram tycker sig må bra, kan hon kontrollera energibalansen med hjälp av pekarna och se om de uppför sig likadant med som utan medicinpåsen på magen. Om så sker har patientens kropp tagit till sig de aktuella frekvenserna. Patienten är då färdigläkt och skall ej längre bära vare sig sin medicinpåse eller äta av pillren.

Vi lever i en överelektrifierad värld.
Är Bertils vatten- och luftvirvlare lösningen på många av våra hälsoproblem?

Många är de familjer som varit i begrepp om att flytta från sina hus, då de mått dåligt av skad-liga energier från bl a kraftledningar och mobilmaster men som efter Bertils balansering av miljön kan bo kvar och trivas.

Forskare är personer, föreställer vi oss, är människor som kan det här med energier och som arbetar i för sina ändamål lämpade arbetslokaler, sina laboratorier. Det visar sig dock att så ofta inte är fallet.

Bertil var för kort tid sedan t ex kallad till en internationellt välkänd, fransk forskare. Denne upplevde problem med att när vissa av hans medarbetare hanterade labproverna så påverkade de med sina energier proverna så att de förstördes. Vid kontroll visade sig visserligen vissa ur personalen inte vara i PlusMinus-balans.

Men främst var det två lokalproblem som var mycket värre och övergripande:

1. Det vatten man arbetade med d v s det som kom ut ur kranen i labbet, visade sig vara elektrifierat. Vattenröret löpte nämligen i väggen innanför ett antal elektriska vägguttag. Vattnet blev därigenom elektrifierat. De skadliga krafterna var så starka att det inte blev ett energiberikat, två-poligt vatten när man satte på en av Bertils virvlare på kranen. Men så snart man drog ur elanslutningarna blev vattnet med användande av en av Bertils vattenvirvlare ok.

2. Till entrédörren var anslutet en elektrisk besökskontroll, driven av ett 24-volts batteri. Var gång dörren öppnades skapades en signal som skadligt påverkade atmosfären i hela laboratoriet. Så snart batteriet kopplades från blev miljön ok. Av säkerhetsskäl ville man dock ha kvar dörrkontrollen, varför problemet löstes genom att balansera de skadliga energierna med att lägga in två av Bertils luftvirvlare på strategiska ställen i laboratoriet.

Växt- och djurriket gillar det PlusMinus-virvlade vattnet

Iakttagelserna om att blommor växer snabbare och högre (cellväggarna påverkas) när de vattnas med det energirikare PlusMinus-virvlade vattnet är närmast otaliga. Vid odling utvecklas groddar snabbare, man får större utdelning av varje frösats. Den professionellt (i närlingslösning) odlade gurkan blir krispigare, smakar bättre och håller sig längre fräsch. Vid odling av tomater i jord och bevattning med virvlat vatten fick en odlare ett år plötsligt 200 tomater i stället för mot tidigare 50 på samma yta. Om man ställer fram kärl, ett med virvlat och ett med icke virvlat vatten, kan man iaktta ur vilket kärl husdjuret väljer att dricka. Studera dess päls!

Städaren, diskaren och frisörskan

Deras arbete underlättas av det virvlade vattnet. Det är mjukare, har en annan ytspänning.

Smutsen, diskresterna släpper lättare. Behov av mindre kemikalier även i tvättmaskinen.

Vattnet fuktar bättre. Kläderna verkar skyddande att bära på sig, det tvåpoliga vattnets energier har impregnerats i plagget, skyddar mot elektrosmog. Frisörskan får, tack vare den ändrade ytspänningen i vattnet, ett bättre resultat vid hårfärgningen.

Ständig produktutveckling

När ett apparatskåp eller en elektrisk ledning ligger nära vattenröret kan dessa energier störa så att vattnet inte blir två-poligt. Men även för sådana problem har Bertil nu lösningar. Han har uppfunnit virvlare som ger vattnet olika energier. Genom att impregnera ett absorberande papper

med ett energistarkt vattens energier och placera det framför apparatskåpet eller runt virvlaren balanseras de skadliga frekvenserna. I en stor simhall, med äventyrsbad och flera andra bassänger vilken installerat Plus Minus- virvlare på huvudledningen visade det sig att vattnet i endast en av sju poler var två-poligt. Elektriska ledningar störde de övriga . Men sådana problem är nu hanterbara. Det kräver bara ett visst detektivarbete, d v s att spåra de elektrifierade punkterna och åtgärda dem.
Relativt många är nu de simhallar som installerat Bertils virvlare och där man kunnat reducera kloreringen (ungefär till hälften). I en sådan hall blir det angenämt att vistas, känns friskare, blir lättare att andas. Det påverkar polariteten i hela byggnaden, d v s även i andra våningar och rumsenheter, samt även utanför. Den känslige slagrutemannen kan redan utanför fastigheten registrera om man har PlusMinus-virvlare installerad eller ej, ofta ända upp till trettio meter bort. När hans pekare tidigare markerat felenergier indikerar de efter installationen att det nu råder rätt energier. När miljön blivit balanserad, bör såväl den klor- som elöverkänslige åter våga sig på ett dopp.

Luftvirvlare kräver ingen installation
Bertils luftvirvlare bygger på samma princip som vattenvirvlarna (saknar bara hölje eftersom man inte behöver skydda sig mot att det skall bli blött på golvet) och är verksamma genom ljuset och att luften innehåller fuktighet. De kräver ingen installation men måste placeras ut av kunnig personal för att effekterna skall bli de önskade. Med en luftvirvlare balanserades exempelvis en stor kontorsfastighet hos ett företag som hade elöverkänsliga personer bland sin personal. Efter positiv erfarenhet har man därefter installerat en stor vattenvirvlare i en annan av sina fastigheter med ett rörsystem som omfattar inte bara ytterst stora plana ytor utan även några tiotal våningar. Vi har konstaterat PlusMinus-effekten upp till översta våning. Utvärdering pågår.

Mobilmaster
I samarbete med en av de större mobiloperatörerna har Bertil blivit insläppt i några av de teknikbodar som återfinns i anslutning till mobilmaster. Bertil har då lagt in en special-virvlare vilken riktats uppåt mot masten. Bertil själv är känslig men har dessutom haft med sig en mycket känslig person. De har då båda kunnat känna den förbättring av energierna som genast uppstod såväl inne i boden som i området utanför. Denna effekt sträckte sig ett antal kilometer runt, fram till dess en annan mast ”tar över” och fördärvar miljön.
Efter detta har Bertil och kompani åter besökt områdena för att kontrollera att effekten i området kvarstår d v s att

operatören låtit virvlaren ligga kvar i boden. Man har kunnat konstatera att så varit fallet. Operatören är intresserad av fortsatt samarbete men kräver att man skall kunna registrera skillnaden med ett tekniskt mätinstrument. Även om ryssar och amerikanare har gjort framsteg så förefaller det ännu inte finnas ett tillräckligt känsligt instrument för att åskådliggöra dessa speciella energier.

Bertil uppfinner vidare. Universitetsstudenter vill ta del av Bertils erfarenheter
Bertils störningsfria skogsmiljö ute i Lärkesholm, Örkelljunga - han har delvis själv påverkat att den blivit sådan - är idealisk för den privatforskning han bedriver. Kontinuerligt gör han nya experiment, vilket leder till någon ny upptäckt eller uppfinning. Bland de senare är enkelmedaljonger, smycken i putsat rostfritt som man bär på sig för att skydda sig när man vistas i miljöer med skadliga energier. En variant, dubbelmedaljong, kan kräva utprovning och tillvänjning då den ger extra starka energier. Bland uppmuntrande händelser under senare tid har kommit färgfoton från USA. Fotona visar att ingen värmeökning skett, men utan plattanblev det efter 1 timmas mobilsamtal en värmeökning från 37 till 37,9 grader C.
Och det kommer allt fler tecken på att Bertil är på rätt spår.

Vatten har ett minne
Den Umeåprofessor som i Plus-programmet i STV 1 den 11 november 2004 påstod att vatten inte har ett minne kan ”slänga sig i väggen”. Han må vara duktig i många avseenden. Men i den frågan borde han inte ha yttrat sig. Att vatten har ett minne har flera forskningsrapporter visat. Och i vatten kan Bertil bygga in flera minnen. Det gör han bl a med att låta vattnet få olika energinivåer.

PS. Konstnären Bertil
Bertil är också konstnär. Såväl i privata som offentliga miljöer återfinner man hans uppskattade skapelser i kopparplåt. Främsta motiven är flermastade segelfartyg och fåglar bl a ugglor som ibland illuminerats för att ge ytterligare effekt under dygnets mörka timmar

Kurt Davidsson
2004-02-15

VI SIGNALERAR UTAN TELEMASTER

Inte mer än nio år har jag bakom mig som slagruteman. Det var Eva Svensson som på årsmötet i Västerås invigde mig i hemligheterna. Den där känslan att kunna ta ut vatten för första gången var speciell och skapade nyfikenhet på andra möjligheter som slagrutefenomenet skulle kunna erbjuda.

Under dessa nio år har det blivit en hel del, men den senaste erfarenheten är det något speciellt med:

att kunna skicka signaler trådlöst.

Det är möjligt att jag slår in öppna dörrar, för en sån här självklar användning av slagruteförmågan kanske massor av slagrutegängare ha provat på. Jag ska i alla fall berätta om mina erfarenheter.

Det började en afton i mars, då Gunnar Larsson från Orrböle ringde till mig i Ånäset, fågelvägen tio mil.

-Jag har skickat en signallinje till dej. Skynda dig att leta igen den! sa han. Jag tog den trådlösa telefonen i ena handen och pekaren i den andra. Tio sekunder senare kunde jag meddela i luren att linjen kom in genom ytterdörren och slutade på gröna mattan i hallen. På Gunnars fråga kunde jag också ange bredden.

-Jag ska skicka en till linje. Ring upp när du hittat den!

Det tog bara några minuter, så hade jag hittat linjen som kom in genom blomfönstret. Den var bredare än den första.

-Nu måste jag skicka en linje till dej också, tyckte jag. Vid matbordet i Orrböle kom min linje fram, lätt att hitta för Gunnar och hans fru Gun-Britt. Vi blev förstås litet kaxiga över det goda resultatet, men nöjde oss inte med det vi redan uppnått.

-Vi gör något speciellt med linjerna och ser om det kommer fram också, tyckte Gunnar. När vi sedan kollade hittade jag en pendling fram och åter på hans första linje och olika pendlingar på olika höjder i andra linjen. Snurrningarna längs min linje gick också fram till Orrböle. Vi kunde också få linjerna att försvinna när vi ville.

Jag provade att lägga en några meter lång linje från min TV-fåtölj. Den lät jag korsas av en vinkelrät linje nära ändpunkten.

Hur skulle vi nu få bekräftelse på att vi inte inbillade oss alltihop. Jo, naturligtvis skulle jag be min kompis Ove, byns säkraste slagrutegängare, att försöka hitta linjerna. En afton hade han äntligen tid i allt busskörandet och kom. Inte hade han några svårigheter att hitta alla våra linjer med snurrningar, pendlingar och bredder. När jag bad honom lägga ut en linje någonstans i köket, var den lika lätthittad.

-Gå ut ur köket, så ska jag lägga en linje genom köksfönstret mot din bil på gatan. Sedan ska du få tala om ifall den slutar i fören, i mitten eller i aktern av bilen.

-Den slutar vid svarta extralampan, kunde han rapportera efter att ha varit ut. Rätt förstås. Senare på kvällen, då Ove åkt iväg för att laga en buss, gick jag ut för att se om linjen fanns kvar. Den gick förstås inte längre än till den punkt där billampan funnits några timmar tidigare.

Ove har märkligt nog förmåga att ***se*** både naturliga och manipulerade linjer.

-Det ser ut som en mörkgrå rand med ett hängande duschdraperi, var hans liknelse, då han ville beskriva hur våra linjer såg ut.

Finns det fler som ser linjer, finns det fler som skickar linjer flera mil och kan få dem att se ut hur som helst? Det vore trevligt att få fenomenet beskrivet av andra och att få det förklarat. Hur går det till? Att få tips om hur man skulle kunna använda sig av det här för något praktiskt ändamål, vore inte heller dumt.

GÖSTA ÖHLUND
Ånäset

Med hårtork och pensel fixar man det mesta!

eller - **En handfast lektion i ödmjukhet och tålamod**

Det var kärlek vid första ögonkastet, blind och passionerad. Aldrig trodde jag att mitt liv skulle förändras så radikalt och att denna kärlek skulle kasta mig in i så märkliga situationer. En dag stod jag där framför huset. En illa medfaren fasad gav det ett sorgset intryck. Det var bortglömt, avvisat, underskattat. Där fanns några spräckta fönsterrutor och den ena ytterdörren slog i vinden. Ogräset växte manshögt på tomten. En djungel av lupiner bredde ut sig med blommor i rosa och lila. Det var något speciellt med det där huset. Det andades: ”Ta hand om mig.”

Ett antal telefonsamtal ledde fram till ägaren. Svettiga tankar i våndan över om det skulle gå, om jag skulle klara av att rädda ett gammalt hus, föregick beslutet att köpa. Kunskaperna på området var blygsamma men viljan var god. Det är viktigt att ha projekt i livet! Mina vänner skakade på huvudet. Andra sa att jag aldrig skulle få tillbaka pengarna om jag skulle sälja. ”Du kommer att ruinera dig!” Så egendomligt, ingen reflekterar väl över om man får tillbaka pengar som investeras i en semesterresa eller i en bil?

Blev bofast

Som nybliven husägare stod jag framför huset och plötsligt slog jag ner bopålarna. Jag hade blivit bofast. För första gången i mitt liv hörde jag hemma någonstans. Jag snurrade runt. ”Jag har syréner”, sa jag högt. Men. . . inget utedass! Det var så sant! Det sägs att nöden inte har någon lag och ett utedass är ytterst nödvändigt. En granne erbjöd mig ett smalt litet hus, en skakig historia när vinden låg på. Jag var lika skräckslagen var gång jag gick dit, men så småningom förhandlade jag till mig ett stadigare avträde, som inte var lika känsligt för väder och vind.

Första sommaren gick åt till att röja undan på tomten och i ett par av rummen. Det fanns varken vatten eller el längre. Den nya elledningen firades med rostat bröd i gammal brödrost, två brända brödskivor. Det är märkligt hur lite man blir lycklig över i ett gammalt hus. Standarden var inte dålig, den var obefintlig.

Den sommaren var ovanligt kall och regnig. En annan granne förbarmade sig och erbjöd mig ett par lådor ved, som jag tacksamt tog emot med klapprande tänder. Med flera ylletröjor och ett antal brasor gick det så småningom att hålla sig varm, men trots det fick jag två förkylningar och en blåskatarr.

Sedan var det dags att reparera. Men var skulle jag börja? Landsantikvarien tog stora kliv i det höga gräset och pekade på de brister som måste åtgärdas först. Själv gick jag efter honom med penna och papper och försökte med skiftande framgång skriva ner allt han sa. ”Fönster och tak”, pränta de jag ”och så ”fönsterreparationskurs.” Tio fönster på en sommar är väl peanuts, tänkte jag. Följande sommar reparerade jag fönster tills det värkte i hela kroppen. Efter ett par veckor var jag tvungen att ta ledigt för att vila armarna ett par dagar, sedan var det dags igen. Tre fönster blev klara den sommaren inte tio. Vissa saker låter sig inte göras i en hastighet av 180 km/tim. Som storstadsbo är man van att göra allt hypereffektivt och snabbt. Men vissa saker kan man inte göra fort om resultatet ska bli bra. Där fick jag min första lektion i ödmjukhet och tålamod. Jag tittade på mina händer. De hade genomgått en märklig förvandling. De händer jag nu hade var täckta av sår, och naglarna var spräckta .

Slaktade gammal dörr

Nu var det dags för ytterdörren! En av två spegeldörrar med glasrutor. En vecka senare skulle jag resa bort. Jag slaktade en gammal dörr, som jag hittade på vinden, för att ta reservdelar från den. Ett par väninnor som kommit på besök för att hjälpa mig reparera hade sagt att den måste pluggas och limmas ihop. Så fick det bli.

Att få isär dörren gick ganska lätt men sedan... Jag mätte och pluggade och mätte igen... Skulle den nya biten passa? Jag kunde ju inte resa bort med ett hål i ytterdörren! Sammanbitet limmade jag ihop nederdelen av dörren. Sköt in den nytillverkade dörrspegeln och borrade de sista hålen. Handsvetten rann. Jag smetade lim på pluggarna och förde den nytillverkade biten ihop med den resterande delen av dörren. Nu gällde det. Det lyckades! Jag svalde tre gånger, sprang ner för trappan och ut på gårdsplanen. Jag skrek av lycka och vevade med armarna.

”Har du blivit getingstucken”, undrade grannen.

”Jag har fått ihop dörren, jag kan resa bort”, svarade jag. Utan att ha sammanhanget klart för sig tittade hon misstroget på mig, men lovade hjälpa mig hänga upp den.

Våt vecka

Äventyret med dörren var inte över. En vecka senare skulle den målas också, sedan var semestern slut. Det var en våt vecka! Efter några dagar insåg jag att regnet kunde fortsätta i evighet. Jag lyfte in dörren i ett av rummen och lät den torka, därefter lyfte jag ut den i hallen igen och målade den. Problemet var att det var lika fuktigt där som ute. Det gick inte att stänga fukten ute, när dörren låg i hallen. Vad skulle jag göra? Jag lyften in dörren i vardagsrummet och tände en brasa, men den torkade ändå inte. Jag funderade en stund och tog sedan fram hårtorken. Där stod jag sista kvällen och blåste på dörren. Jag misstänker att det inte är de vanliga sättet att torka en dörr, men vad gör man när tiden är knapp? Begränsad semester och husreparationer är en ekvation som är svår att lösa.

Jag har lärt mig mycket av mitt gamla hus. Inte bara saker av praktisk karaktär, utan att allt hänger på fantasin och de udda lösningarna. Gränserna för vad som är möjligt är ytterst töjbara. Det mesta går att fixa!

Eva Lena Bard
Frilansjournalist
Elbamedia@hotmail.com

SAMMANKOMST OCH ÅRSMÖTE I TÄLLBERG 20-23 MAJ 04

Jag åkte i hällande regn 19 maj till Garpenberg och vidare 20 maj i strålande solsken. En fantastisk utsikt mötte mig vid framkomsten till Tällberg och Green Hotell.

Styrelsen med Eva i spetsen hälsade på torsdagen oss välkomna och informerade om inkvartering och kursverksamheten. Under eftermiddagen fanns flera valmöjligheter.
T ex hade SSF annonserat i lokaltidningar, så det kom ett femtiotal personer, som bodde i trakten. De fick hjälp och information om att gå med slagruta av flera SSF medlemmar, som ville lära sig hur man genomför egna informationsdagar och nu fick tillfälle att öva sig.
Curry- och vattenåder hade markerats med band på marken. Många av besökarna lyckades få slagrutan att fungera och blev också mycket intresserade av vår verksamhet.
Vid ett seminarium, som varade hela dagen och kvällen, så diskuterades leylinjer. Många olika uppfattningar kom fram när var och en fick tillfälle att tala om vad de ansåg hur leylinjerna ser ut. Här finns mycket arbete kvar med att fortsätta diskuterar detta innan vi kommer fram till gemensamma uppfattningar.
Vid middagen blev vi serverade av 3 unga sjungande flickor. Det var trångt vid borden, men stämningen var trevlig .
Efter middagen deltog jag och c:a 30 medlemmar i Benny Karlssons kurs om hur man hittar försvunna saker, det s.k. PSI spåret.
På kvällen bjöds på kaffe med många trevliga och intressanta samtal.
Efter fredagens lunch började föredragen med Åke Pihlgren, som talade om hur man kan skydda sig mot strålning från det elektriska nätet. Därefter Birgitta Klemo, en kunnig och trevlig kvinna, som varje dag arbetar med pendel för att kontrollera sina patienters hälsa och behov. Hon förklarade hur man kan kontrollera kroppens fel och brister med pendeln.

Demonstration för allmänheten

Lördagen började med en kunnig Bo Westling som talade om manipulerade linjer mellan uppallade stenar. Mycket intressant. Han har lagt ner ett oerhört stort arbete på att i åratal utforska och fotografera uppallade stenar både i Sverige och utomlands.
Efter lördagens lunch talade en skicklig Rolf Heinemann om Bovisskalan och dess användnings fördelar, dvs hur man kan mäta energikvaliten, t ex om energin är bra eller dålig i ett rum..

Sen började årsmötet. Till ordförande under mötet valdes Lars Erik Larsson som med erfarenhet höll i klubban.

Årsmötet pågår

Verksamhetsberättelsen och den ekonomiska berättelsen visade att styrelsen skött sina uppdrag med glans och åter fått ekonomin på stadig fot. Ansvarsfrihet beviljades och det blev omval på nästan alla poster. Egons Fond fick nya och mer ändamålsenliga stadgar.
Egon själv utsågs, under applåder, till hedersmedlem.
Styrelsen erhöll, under applåder, tack för allt nedlagt arbete under det gångna året.

Efter middagen bjöds på dalaunderhållning av två fiolspelande ungdomar. Därefter följde dans till många underbara dansbandslåtar.
Efter söndagens frukost höll en mycket kunnig Eva Svensson föredrag om auran och dess betydelse för hälsan. Sist grävde Arne Groth i sin skattkista. Därefter avtackades styrelsen, under stående applåder, för en mycket välskött sammankomst.

Thore Rosén

Kraftiga magnetfält i stadsbebyggelse

Chalmersmätningar visar lika stora värden som vid kraftledningar

GÖTEBORG: **Många fler svenskar är utsatta för magnetiska fält från vatten- och avloppsrör än från högspänningsledningar. Fälten medför ökad risk för leukemi hos barn. Men det finns motmedel.**

Riskerna med elektromagnetiska fält från högspänningsledningar har diskuterats i många år i Sverige. Fastigheter som ligger nära 400 kilovoltsledningar har lösts in och nya ledningar byggs på större avstånd från befintlig bebyggelse.

Mätningar som Chalmers genomfört i Göteborg visar att magnetfälten i stadsbebyggelse oftast är lika stor eller större än 50 -100 meter från 400-kilovoltsledningarna.

Arkivbild: ELISABETH ALVENBY

MAGNETISK MILJÖ. Normal nivå för magnetiska fält är enligt myndigheterna 0,2 mikroTesla. På Västra Hamngatan, flera andra gator i Göteborg och förmodligen i många andra städer överstiger magnetfälten 1,0 mikroTesla.

Normal nivå är enligt myndigheterna 0,2 mikroTesla. På delar av Västra Hamngatan, flera andra gator i Göteborg och förmodligen i många andra städer överstiger magnetfälten 1,0 mikroTesla. Elsäkerhetsverket utreder för närvarande om fält över 0,4 mikroTesla i bostäder måste åtgärdas.

- Vi har inte mätt i bostäder eller på arbetsplatser. säger Yngve Hamnerius, professor i elektromagnetik på Chalmers tekniska högskola. Värdena är något lägre inomhus och avtar för varje våning.

- Effekterna av de elektromagnetiska fälten är omtvistad. Troligen ger kraftiga elektromagnetiska fält ökad risk för barnleukemi. Fält över 0,4 mikroTesla anses fördubbla risken för leukemi.

- Det är möjligt cancerogent enligt WHO och försiktighetsprincipen innebär att fälten skall reduceras så långt det är ekonomiskt möjligt, säger Hamnerius.

De elektromagnetiska fälten på gatorna orsakas av läckande, så kallade vagabonderande, elektriska strömmar.

”Ett olyckligt systemval”

Strömmen kommer till fastigheterna i markkablar med fyra ledare, tre ledare för växelspänningens tre faser och en åter- och jordledare.

- Ett olyckligt systemval för 100 år sedan, säger Hamnerius.

- Eftersom rör för kranvatten, avloppsvatten, fjärrvärme och gas är jordade läcker en del av strömmen som skall tillbaka till elnätet i stället genom dessa rör och ger då upphov till magnetiska fält. De stålrör som används för vatten, fjärrvärme och gas leder elektricitet väl.

- Om man har samma ström in och ut tar de motriktade fälten ut varandra.

- Att fälten varierar kraftigt från gata till gata i centrala Göteborg beror troligen på hur väl återledaren förmår att ta hand om strömmen i fastigheterna och hur ytligt rören går.

Läckor förhindras ofta i nyare hus

- Problemet är inte unikt för Göteborg, säger Hamnerius. Det förekom mer i hela landet men främst i stadsbobyggelse där vi har mängder av jordkablar och vattenrör till och från fastigheterna.

Sedan tio år förses nya fastigheter oftast med elkablar med fem ledare, tre för faserna, en för återledning och en för jord. Systemet med fem ledare har tidigare införts i flera europeiska länder. Med separerade återledare och jordledare förhindras elläckorna. Det skulle kosta åtskilliga miljarder kronor att byta kablar till äldre svenska fastigheter.

Men det finns en billigare lösning utvecklad vid SJ för 80 år sedan.

- Man kan placera en eller ett par järnkärnor runt elkabeln, säger Yngve Hamnerius. Järnkärnorna fungerar som sugtransformatorerna i järnvägens elsystem, de återställer förhållandet mellan inkommande och åtgående spänning och ser till att ingen eller väldigt lite ström läcker ut.

- Ju mer strömmarna vagabonderar desto fler järnkärnor behövs för att stoppa läckaget.

- På många ställen, kanske främst kontor där man arbetar med datorer, har man monterat järnkärnor på elkablarna eftersom de elektromagnetiska fälten störde bildskärmarna, säger Hamnerius.

ULF NYSTRÖM 031-62 41 29 ulf.nystrom@gp.se
Göteborgsposten 20040221

SLAGRUTAN SOM MEDICINSK VÄGLEDARE

Tommy Wiberg

Efter att ha drabbats av diabetes 1997 sökte jag alternativ till traditionell behandling, vilket ledde till att jag fick kontakt med bl.a Dr.Hulda Clarks protokoll, och sjukdomen gick tillbaka efter ca 6 veckor och har inte sedan dess känts av. Jag fann att okunnigheten om denna möjlighet, att få diabetes att gå tillbaka, var total.

Efter att genomgått en slagrutekurs började jag med pekarens hjälp undersöka bakomliggande orsaker till våra enklare och mer svårartade åkommor.

Enligt Dr Clark förkommer parasiter, virus, bakterier, svamp, lösningsmedel, tungmetaller och gifter alltid i samband med våra åkommor. Jag fann dessutom att förloppet så gott som alltid, startades upp i och med att personen genomlevt något föregående trauma som skapar en känslomässig blockering.

Nu uppstod det pedagogiska dilemmat att visa den drabbade på förekomsten av dessa orsaker vilket ledde till att en diagnosmetod arbetades fram med hjälp av pekare. Ett av problemen med parasiter, virus, bakterier och svamp är att dessa inte ger några symptom i form av förändrad sänka, blodtryck, kroppstemperatur eller att på annat sätt kunna upptäckas t.ex via röntgen i inledningsskedet.

Pekare visade sig nu vara ett helt otroligt verktyg att snabbt kunna konstatera dessa före-komster och inom bara några minuter möjliggöra en relativt komplett diagnosbild hos en drabbad person.

Efter att ha testat ett tusental personer de senaste 7 åren har också en mycket annorlunda bild av de bakomliggande orsakerna till våra åkommor framträtt. Förståelsen om hur det hela hänger ihop har nu gjort det möjligt att angripa orsakerna istället för de nu allmänt pågående symptombehandlingarna.

Jag skall kort beskriva metoden och även ge en kortfattad analys av ett typfall som är vanligt förkommande hos drabbade personer.

Diagnosmetoden resulterade i en ”Hälsoprofil” HP (parasittest) som användes som logg vid den fortsatta behandlingsproceduren för att ge information om resultatförbättringar och återhämtning hos den drabbade (se typfall - sidan 14).

Med pekarens hjälp kan man enkelt konstatera huruvida något organ är påverkat av någon störning i fråga om parasiter, virus, bakterier, svamp, lösningsmedel, tungmetaller och/eller gifter.

1. Lokalisera organet genom att fokusera på aura/energifält samt organet. Genom att ha en mental bild av organet utsorteras alla andra energifält/auror och utslag hos pekaren anger att vi kommit rätt. Auran hos alla ting-organ etc är som ett fingeravtryck och fokuseringen/den mentala bilden är sorteringsverket.
2. När väl organet är lokaliserat frågar man efter organets frekvens i procent. Alla organ har sin specifika friska frekvens. Hjärta ca 133 hz, lever 144 hz osv. är angivet i HP på en skala 1-10 där 10 är 100%. Detta göres enkelt med att bara räkna in från 1 och uppåt tills utslag erhålles. Om frekvensen understiger 10 är organet påverkat av något och i regel av parasiter, virus, bakterier, svamp, lösningsmedel, tungmetaller eller/och gifter. Detta kan enkelt konstateras genom att fråga efter aura som ger utslag hos pekaren. Typfallet visar att levern är infekterad av parasiter, visrus, bakterier och som följd av detta även innehåller gallstenar (kolesterol).
3. Organen lokaliseras genom att hålla ena handen eller pekare ca 1 dm framför kroppen där organet sitter. Blodvärden, sockervärden, vitaminer och mineraler avläses på höger hands översida som innehåller ett antal akupunkturpunkter rörande dessa värden.
   Någon initiering behövs inte eftersom Du vet intuitivt allt detta rörande Din egen kropp. Det är bara att fråga och träna på Dig själv.

Analysen av typfallet är följande:

Eftersom undertecknad inte har någon ”belastning” av traditionell utbildning i denna disciplin kan jag tillåta mig att ställa vilka frågor som helst. En vanlig rutin är traditionellt att ta ett blodprov och härefter få förskrivning av preparat som skall åtgärda brister (symptom) framkomna vid blodprovet.

Jag frågar då: Brister - varför då? Varför har vi brister helt plötsligt? Vitamin & mineralbrister!
Svar: Näringsupptaget fungerar inte. Varför då?
Svar: Felaktig bakterieflora! Varför då?
Svar: Kroppen är försurad! Varför då?
Svar: Kroppen har ackumulerat tungmetaller (TM) ! Varför då?
Svar: Levern har så låga värden att den inte orkar rensa ut

TM och andra gifter utan dessa ackumuleras. Varför har levern låga värden?
Svar: Levern är infekterad av parasiter, virus och bakterier och har börjat ansamla gallstenar (kolesterol). Varför?
Svar: Personen har varit genom något traumatiskt vilket nedsatt immunsystemet (levern är huvudorgan) och då kan lösningsmedel ackumuleras och därefter kommer parasiter, virus och bakterier från tarmkanalen in i organen.

Nu går vi in i analysen från andra hållet:
1. Avvikande nedsatt frekvens hittas i magsäcken. (5). Magsäcken har för lite saltsyra till matsmältningen.
2. Varför? Jo Det finns tungmetaller upplagrade i kroppen vilket medför att kroppen försvarar sig med att försura sig och tar surheten i konkurrens med saltsyran till matsmältningen. Försurningen gör att tungmetaller inte kan fastna i kroppen. Tungmetaller kan inte bilda fasta föreningar i en sur miljö.
3. Varför finns det TM? Jo levern har nedsatt funktion varför TM inte rensas ut utan börjar ackumuleras.

Vad händer i en kropp som ser ut enligt typfallet?

1. Försurningen gör att vi får fel bakterieflora i systemet varför de flesta livsmedel blir slembildande. Detta medför dåligt näringsupptag varför vitamin/mineralbrister uppstår. Dessa brister kan inte åtgärdas med kosttillskott. Näringsbristen blir kronisk.
2. När slemmet kommer till tjocktarmen, som försöker avgifta blodet i tjocktarmsväggen genom att suga in TM och andra gifter in i tarmen för att snabbt förpassa dessa ut ur kroppen, och möter TM bildas ett klister (plack) som fastnar i tjocktarmsväggen. Tjocktarmen börjar ackumulera TM vilket ofta leder till försämrad tarmfunktion - för löst eller för hårt.
3. Försurningen går också ut i organen, vilka inte kan fungera då varför kroppen börjar kalka ur skelettet (osteoporos) som följd.
4. I och med att TM inte bryts ned av levern kommer TM i ständig cirkulation varför en autoimmunreaktion blir följden: Kroppen söker ta bort surheten. Surheten lagras nu upp i kollagenet i lederna och blir en bra grogrund för bakterier i lederna. (Artrit, artros, reumatism mm)
5. Leverns påverkan på immunsystemet gör nu att det kommer parasiter, virus och bakterier i cirkulation vilket innebär att när dessa kommer in i levern så slår kroppens back-up system till för att skydda kroppen. Levern kapslar in parasiter, virus och bakterier i kolesterol och vips så har den första gallstenen bildats. Levern extraherar kolesterol (dåligt fett) och förpassar det ut ur kroppen vi tarmkanalen. När nu något levande finns inkapslat i kolesterolet så släpper levern inte ifrån sig gallstenen utan börjar lagra upp dessa med påföljd att leverns kapacitet att extrahera kolesterol ifrån blodet minskar med påföljande förhöjda kolesterolvärden som följd.
6. Infektionen i levern kommer nu att inom ca 4 år att smitta ner även bukspottskörtel m.fl. organ varför en nedräkning mot diabetes börjar.

Vad gör vi åt situationen?

1. Det hela gäller att återställa immunförsvaret och få näringsupptaget att fungera. Inleds denna behandling vilket den drabbade till stor del sköter själv vänder alla värden inom en vecka och en återgång påbörjas.
2. Härefter måste levern rensas på alla gallstenar eftersom reinfektionsrisken finns i allt det levande som levern kapslat in i gallstenarna.
3. Härefter avslutas kuren med en tungmetallavgiftning för att säkerställa att kroppen blir svagt basisk på egen hand. Tungmetallerna släpper då i tjocktarmen tillsammans med placket och det hela kan enkelt sköljas ut med någon tarmsköljning.

De nu påföljande effekterna för den drabbade är individuellt olika. Besvären kan försvinna omedelbart, ta längre tid och kräva individuellt anpassade olika behandlingar som uppföljning beroende på hur långt besvären hunnit utveckla sig. Men detta kräver en längre förklaring individuellt för var och en. De känslomässiga blockeringarna, som ställt till med alltihop, bör bearbetas för att göra situationen stabil.

Tommy Wiberg Hälsoprofiltabellerna se sidan 15

Egon Pettersson

Initiativtagaren till Egon's fond

har blivit

Hedersmedlem

HÄLSOPROFIL (TYPFALL)

M PARASITTEST

Namn:.....

Datum.....

Kl.....

	Motstånds-kraft	Parasit	Bakterie	Virus	Tung-met.	Lös-ningsm.	Stenar	Allmän tungmetall-belastning
Hjärta	10							5,8 (0 = min, 10 = max)
Lungor Vä	10							
Lungor Hö	10							2,7 Lanthanider (magnetiska tungmetaller)
Sur Magsäck	5							
Tunntarm	10							
Tjocktarm	5				X			
Lever	3	X	X	X			X	
Gallblåsa	3	X	X	X			X	
Njure Vä	3		X				X	
Njure Hö	4		X				X	
Binjure Vä	10							
Binjure Hö	10							
Mjälte	10							
Sköldkörtel	6		X		X			
Bukspottskört	2	X	X	X				
Insulin prod.	2							
Thymus	5					X		
Prostata								
Äggstock Vä								
Äggstock Hö								

bensen

Blodsockerhalt 12,8 Kl..... 4 -7 normalt före måltid

Vitaminer:	Brist
A	
Betakaroten	
D	
E	
C	
B-1 Tiamin	
B-2 Riboflavin	
B-3 Niacin	
B-5 Pantotensyra	
B-6 Pyridoxin	
B-12Cyanokobalamin	

Mineraler:	Brist
Kalium	
Kalcium	
Magnesium	
Natrium	
Järn	
Zink	
Mangan	
Koppar	
Kobolt	
Molybden	
Selen	
Krom	
Jod	
Silver	

Parasittest	☐	Aurarens	☐
Zapper	☐	Handledsb.	☐
Silvergener	☐	Ozongener.	☐
Örtparasitpgm	☐	Ornithine	☐
Arginine	☐	Epsomsalt	☐
Hawaiianak	☐	Rökavv.	☐
Upplysningspr	☐	Tungmetallavg	☐
Fettv. avg.	☐	Wesa 7	☐
Dolomit	☐	Ipe Roxo	☐
10 batterier	☐	Laddare	☐
Ladb. batterier	☐	MSM	☐
Refresh	☐	Noni	☐
Himalayasalt	☐		

Blod

	Datum	Funktion
Vita Blk		
Röda Blk		

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Namn.....

Adress.....

Postnummer..... Postadress.....

Land..... Tf.....

Flyttfåglar har kompass - i ögonen
Vad har människan ??

En notis hämtad ur Dagens Nyheter i maj 2004

Flyttfåglar styr efter en kemisk kompass som förmodligen sitter i ögonen. Det visar nya experiment med rödhakar. Tidigare har forskare trott att magnetiska korn vid övre näbbhalvan fungerade som kompassnålar.

Rödhaken är tillbaka i Sverige och i full färd med att föda upp årets nykläckta ungar. Vintertid föredrar den att vara i Italien, Frankrike eller på den iberiska halvön. Liksom andra flyttfåglar använder rödhaken en känslig kompass för att hitta rätt.

- Vi upptäckte att kompassen består av en kemisk reaktion, säger Thorsten Ritz, teoretisk fysiker vid University of California i Irvine, USA.

.

Det har länge varit känt att flyttfåglar har mikroskopiska kristaller av magnetit, ett slags järnoxid, nära luktnerven i den övre näbbhalvan. Men fågelns kompass måste sitta någon annanstans, enligt resultat som publiceras i dagens nummer av tidskriften Nature.

Thorsten Ritz och hans medarbetare studerade rödhakar som var redo att flytta norrut. De utsatte fåglarna för ett konstgjort pulserande magnetfält. Så länge fältet löpte i samma riktning som jordens magnetfält hade rödhakarna kvar sin förmåga att sträva mot norr. Men när forskarna vred fältet blev fåglarna totalt vilsna. Kompassen var utslagen.

Det intressanta var att det konstgjorda fältet var för svagt och pulserade för snabbt, för att rubba näbbens mikroskopiska kristaller. Däremot var magnetfältet perfekt anpassat för att påverka ett slags kemiska reaktioner ögat använder för att fånga ljus. Det talar för att kompassen sitter i ögonen. Thorsten Ritz misstänker att vissa av cellerna i ögat hos flyttfåglar är specialiserade på att uppfatta magnetfältets riktning. Men han har ännu inte hittat själva kompassnålen.

De magnetiska kornen vid näbben ingår i slags kartsinne, enl. Thorsten Ritz. Kornen reagerar på små variationer i magnetfältets styrka, som bl. a. beror på malmfyndigheter i jordskorpan. Fåglarna uppfattar variationer i det magnetiska landskapet och jämför sedan bilden med sin inre karta för att orientera sig.

Flyttfåglar garderar sig med flera system för att hitta rätt. De kan även navigera efter solen och stjärnorna.

Gå med slagruta med ögonen

Många, mer avancerade slagrutegängare, har lärt sig att bara med ögonens hjälp leta efter jordstrålning. Genom att koncentrera sig på det man vill finna och sakta förflytta blicken över en yta, så kommer blicken att fastna, dvs stanna till ett kort ögonblick (så man kan hinna känna det) just där den energin man letar efter finns.

Det spelar ingen roll om det är en currylinje, vattenåder eller ett spöke man letar efter. Blicken stannar precis där den energi, som man letar efter, börjar. Genom att flytta blicken fram och tillbaka under koncentration kan man därför få reda på t.ex. linjens riktning. Det är ett snabbt sätt att söka av ett område. Många har ganska lätt för att lära sig det.

Prova genom att först mäta upp en currylinje, så att du vet var den går. Ställ dig sedan en 5-10 m ifrån den och låt blicken sakta vandra längs marken framför dig bort mot linjen. Ögonen kommer att kort stanna till när du når linjen, som du koncentrerade dig på att finna. När du försökt några gånger med bra resultat, så gör tvärtom. Leta fram linjer med blicken först och gå sedan med slagrutan och kontrollera att du såg rätt.

En del tycker att det är lättare att dessutom peka med fingret och låta ögonen titta i förlängningen av dem. Det kan kanske vara lättare att fästa blicken då.

Nu har forskarna hittat en liknande förmåga att se hos fåglarna!

Eva Svensson

Albert Einstein's uppfattning om Slagrutan

Översättning från engelska till svenska av Carina Wretström

Artikeln handlar om kommunikation mellan Albert och Herman Peisach från South Norwalk, Connecticut.

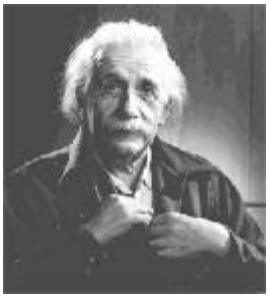

"4 februari 1946

Mr. Herman E. Peisach
32 Flax Hill Road
South Norwalk, Conn.

Herr Peisach,

Jag är en nybörjare inom området vi diskuterar, men jag vore tacksam om du kunde sända rapporterna till mig. Även om jag inte har kontakt med några forskare inom området, så skulle kanske en rekommendation från mig ge resultat, så att ämnet fick mer uppmärksamhet.

Med vänliga hälsningar,
A. Einstein"

Brevet ovan togs emot av Peisach, med vars vänliga medgivande det här och det nedanstående brevet publiceras. Det var ett svar på ett brev där Peisach bett om Albert Einsteins åsikter om hans fars arbete. Den äldre Peisach, nu avliden, var en tysk läkare som hade lärt sig att använda slagruta för att ställa diagnos, och som blivit intresserad av det inflytande strålningen från vatten och mineralådror hade på hälsan. Peisach skrev till oss att han av en händelse slagit på teven och sett ett avsnitt av "Look at Us" som handlade om the Danville Convention, och lät oss ta del av den här korrespondensen. Efter att ha skickat rapporterna vidare till Princeton fick han följande svar:

(Översättning från tyska till engelska av Tell Ehardt och the German Department vid Villanova University.)

"15 februari 1946

Kära herr Peisach,

Jag läste din fars rapporter med stort intresse, och jag tycker att de förtjänar uppmärksamhet. Att publicera dem i dagspressen skulle inte ha någon större effekt. Om du däremot sänder dem till en medicinsk tidskrift, måste du skriva om en del av materialet rörande de aspekter som inte är av vikt i sammanhanget.

Jag vet mycket väl att många forskare betraktar slagrutor på samma sätt som astrologi, ett slags gammaldags vidskepelse. Jag är övertygad om att det är en orättvis bedömning. Slagrutan är ett enkelt instrument som visar hur det mänskliga nervsystemet reagerar på särskilda faktorer vilka är okända för oss just nu.

Att samma omständigheter kan orsaka nervösa andningssvårigheter verkar rimligt. Däremot tror jag inte att det finns något samband med förekomst av cancer. Ett sådant samband, om det existerar, skulle inte vara lätt att bevisa med hjälp av statistik.

Om du sänder de omarbetade rapporterna till en medicinsk tidskrift kan du bifoga en kopia av mitt brev, så att frågan får den uppmärksamhet jag anser att den förtjänar.

Med vänliga hälsningar,
A. Einstein"

För många år sedan, underhöll Herman Wolf en gäst i sina föräldrars lantliga hem nära Bremen i Tyskland, när Wolfs mor, mitt i den allmänna konversationen, nämnde att en stor damm i deras trädgård "läckte".
Gästen sade att han kanske skulle kunna hjälpa till, och tillverkade genast en slagruta.
Med slagrutan gick han ut till dammen, och kunde på kort tid peka ut precis var det underjordiska flöde som avvattnade dammen fanns. Familjen Wolf blev förtjusta, och gladde sig ännu mer när gästen fortsatte med att lära dem hur man använde en slagruta. Herman Wolf var egentligen mer häpen än förtjust, eftersom hans gäst inte var någon annan än den firade vetenskapsmannen Albert Einstein.

— George Cunningham-Tee
Toronto Sun Syndicate

LITE AV VARJE

Vad har hänt med Potatisen ?

Jag tog en bild på några potatisknölar jag plockade upp på en åker - knölar odlaren hade kasserat.
Det är ingen vacker syn, men ändå ett talande exempel hur jordstrålning kan påverka en växt under den korta tid det här handlar om.
Vid närmare analys kan man konstatera att strålningen bränner hål och det bildas en längsgående spricka med typiska brända kanter. Hålet och sprickan visar att det fanns en energi med en korspunkt just där potatisen har legat i jorden.
De runda hålen är ca. 3 cm djupa, som om man hade gjort ett hål med en blyertspenna, vinkelrät mitt emot sprickan på andra sidan. Även om ett par av potatisen har klämskador, så är detta inte orsaken till sprickor och hål.
Den här odlaren har kastat dessa exemplar, men tittar man efter i varuhus, så finns liknande exemplar till salu.
1. Hur påverkar detta vår hälsa om vi äter dessa exemplar?
2. Om vi mot förmodan ligger på en liknande energikorspunkt, påverkas vi i samma grad som en växt?

Gunnar Norén

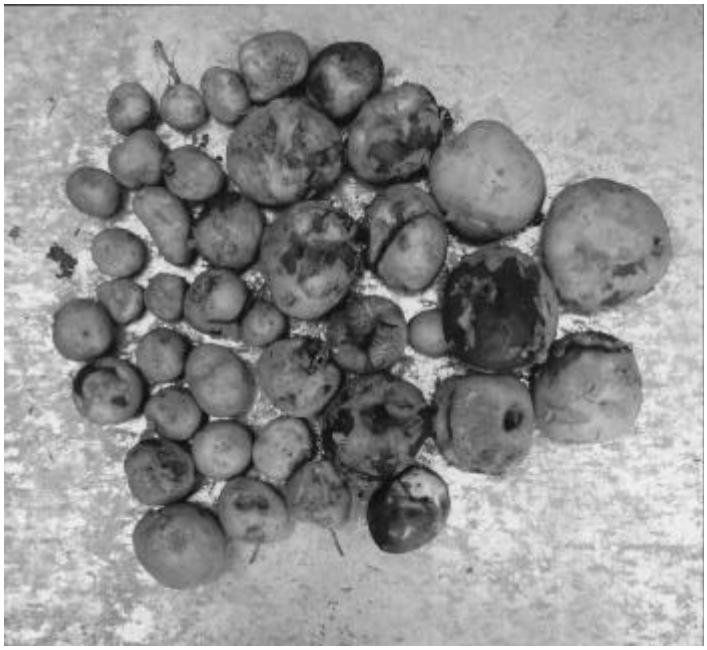

Placebo påverkar hjärnans svar på Smärta

Placebo, blotta förväntan på smärtlindring, orsakar fysiska förändringar i hjärnans svar på smärta. Det visar forskning där hjärnan studerats med magnetkamera.

Det är forskare vid Ann Arbor och Princeton i USA, som nu bekräftar vad svensken Martin Ingvar och hans grupp tidigare visat, men då med PET-kamera. Amerikanerna har använt funktionell magnetkamera för att se hur blodflödet ändras i hjärnan på frivilliga. Dessa utsattes för ofarliga men smärtsamma elchocker eller hetta. När de trodde att man lagt en smärtlindrande salva på armen, skattade de smärtan som lägre och man såg också lägre aktivitet i hjärnan.

Med magnetkameran kan man se var i hjäman blodkärl vidgas, var extra syre levereras eller andra kemiska förändringar sker, vilket är tecken på ökad aktivitet.

Läkare har länge vetat att placebo får patienter att känna sig bättre. Men man har inte förstått varför det fungerar, om hjärnan verkligen påverkas.

Med hjälp av PET-kamera visade professor Martin Ingvar för två år sedan att man kunde påverka hjärnans eget smärtlindrande system med placebo, att det var de så kallade opiat-receptorerna som användes, alltså samma som morfin och andra opiater spelar på.

Forskarna i USA visar att nedre delen av pannloben är det område i hjärnan som aktiveras av placebo, alltså av själva förväntan på smärtlindring, och att detta i sin tur leder till minskad aktivitet i hjärnbarkens känselcentrum.

Studierna presenteras i Science.

MARGARETA WILLIAM-OLSSON
031-62 41 52 margareta.william-olsson@gp.se

Göteborgsposten 20040220

HÖSTMÖTEN

Närmare upplysningar samt anmälningsblankett kommer i ett separat utskick !

Höstmöte Garpenberg

27. tom 29 augusti

Höstmöte Söderköping

Plats: Vidarlokalen

10. tom 12. september

Ur programmet:

Guidning i stadens gamla kvarter

Qi Gong

Giraffspråket
Christina Björnelf
Ett sätt att kommunicera effektivare

Praktiska övningar vid
Kroked´s ödekyrka

Landskapsgeometri
Rune Duner

Tipspromenad
på Ekängen

Höstmöte Lyse (Lysekil)

Plats: Flat i Häggvall

18. tom. 20. september

Ur programmet:

De nya energierna
Linda Olsson
Indikering av nya linjerna
Kommande linjer

Färg, Ton, Form, Frekvens
Martin Karelius
Om samspel och växelverkan av olika elementära krafter i vår miljö

Trumresa på Gullmarsfjordens strand

Ley-linjer
Karl-Erik Johansson
Teori och praktik omkring en typ av ley-linjer

Kontaktannons

Söker kontakt med personer som arbetar med eller kan mycket om mayakalendern.
Jag vill lära mig uppbyggnaden, tolkningen m.m.
Även tacksam för tips om litteratur och hemsidor.

Var vänlig kontakta mig på tfn 070-5876108 eller mail
kerstinbrantryd@yahoo.se
Kerstin Brantryd

VILL DU HA EN ANNONS I TIDNINGEN

Kostnaden:
1/2 sida 700:-
1/4 sida 350:-
1/8 sida 200:-

KORT FRÅN ÅRSMÖTET

Arne Groth

En känd föreläsare som gräver i sin skattkista

Årsmöte - det är bl. a.för att träffa likasinnade, här är det: Göran Lindström Halmstad och Arnulf Bjerketvedt Falkenberg

Krokiga Currylimjer och underliga sprickzoner eller förkastningar??

Är det fiske det är frågan om ??
NEJ, nej - det gäller en stenyxa som Sven Karlström berättar om - tror jag.

Ett St. Georgskors - och det vrider sig, även om det går sakta - men bildas det verkligen av Leylinjer??